

[Anne Grete Holmsgård]

Derimod kan vi ikke støtte lovforslag nr. L 131 om indeksregulering af afskrivningsgrundlaget. Det er en meget væsentlig udvidelse af afskrivningsfiduserne, som vil koste 300 mill. kr. i begyndelsen, stigende til det uanede i de følgende år. Her er ganske enkelt tale om udvidet erhvervsstøtte med indbygget tendens til at løbe løbsk. Under udvalgsarbejdet vil vi bl.a. søge belyst, hvad konsekvenserne af dette forslag vil blive for statens forventede indtægt af kulbrinteskatten. Men det har ministeren vel allerede undersøgt, før han fremsatte dette forslag, så vi kan få svaret med det samme. Det skulle ikke undre, om det drejer sig om et provenutab på et tocifret milliardbeløb i det lange løb.

I øvrigt må vi bestride logikken i ministerens bemærkninger om den reelle værdi af de årlige afskrivninger efter de hidtidige regler. Så længe investeringerne ikke er finansierede ved indekslån, er der ingen logisk grund – eller som ministeren vist foretrækker det: symmetrimæssig grund – til at indeksere afskrivningsgrundlaget. Det, der herved sker, er, at virksomhederne får både i pose og i sæk; både fradrag for de store renteudgifter, som indeholder inflationsdækning, og for det indekserede afskrivningsgrundlag, som giver inflationsdækning én gang til.

Summa summarum: VS vil støtte de to forslag, som rydder op i fradragsfiduserne og giver penge i kassen, og gå imod det forslag, som smider penge ud til øgede fradragsfiduser. Og lad os så ikke én gang til høre, at vi kun vil være med til at give penge ud, og ikke vil være med til at skaffe nogen hjem!

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal takke for den tilslutning, der reelt er tale om, til de forslag, der er fremsat. Selv om man ikke kan udlede den ved en analyse af de enkelte indlæg, så vil man ved samentælling kunne konstatere, at den i meget vidt omfang er til stede, og det takker jeg selvfølgelig for.

Jeg vil i øvrigt råde de partier, der har været mest kritiske, til at gemme en væsentlig del af polemikken og tage del i en saglig udvalgsdrøftelse. Jeg tror, en sådan fremgangsmåde vil føre til et meget bredt flertal bag de forslag, der her er fremsat.

Det, der er karakteristisk for indvendingerne fra venstre og konservative, delvis fra

CD, er for det første den nonchalance over for enhver form for hensyntagen til statsfinansierne, som altid er til stede hos oppositionspartier, og for det andet – det synes jeg endda er mere uventet og mere unormalt – en mangel på mere dybtgående analyser af forslagernes virkning.

Hr. Anders Poulsen gik så vidt, at han sagde, at der er tale om kronemæssige forringelser for erhvervslivet, og det var han nødt til at supplere med, at skattedepartementet nok havde regnet galt på provenuvirkningen. Realiteten er, at hvis man tager udgangspunkt i de provenuberegninger, der er foretaget i lovforslaget, og forlænger dem til den periode, hr. Anders Poulsen talte om, de første 6 år, så er der tale om, at den del af erhvervslivet, som ikke er pengeinstitutter, får en samlet skattelettelse på over 3 mia kr. over denne 6 års periode. Det er dog ejendommeligt, at dette provenumæssige resultat kan forenes med en påstand om, at det for virksomhederne vil indebære kronemæssige forringelser inden for den første 6-årige periode.

Dertil kommer, at selv for en virksomhed, hvor det under en eller anden ekstrem forudsætning måtte være tilfældet, vil indekseringen af afskrivningerne set over investeringsens løbetid medføre en væsentlig forbedring af rentabiliteten ved den investering. Det gør ikke noget, at man først kan foretage den afskrivning på et lidt senere tidspunkt, eller hvis man skulle støde på et lidt lavere loft i form af de 25 pct. i stedet for de 30 pct., for til gengæld mister afskrivningsmuligheden ikke sin reelle værdi, sådan som det er tilfældet under de gældende regler.

I øvrigt, hr. Anders Poulsen, er sandheden nok desværre den, hvad vi alle ved, at en meget stor del af virksomhederne, måske langt over halvdelen af de mange landmænd og håndværkere, mange små industrivirksomheder og også nogle store, ikke med de gældende regler er i stand til at udnytte maksimale afskrivninger i disse år. Derfor er en nedsættelse af maksimalafskrivningen på maskiner og driftsmidler ikke noget indgreb over for disse virksomheder, men indekseringen er en fordel for dem. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om hr. Anders Poulsen inden for det betrængte landbrug havde kendskab til en landmand, der ville blive beskåret i sine faktiske afskrivningsmulighe-